

hoàng chơ vãng

dư lệ

...rồi cũng như trăng lánh dặm ngàn
người về rồi lặng lẽ hồng nhan
ái ân thâm ngấn(*), rơi thành lệ
khóc một đời nhau lỡ chiều chẵn...

(*) tựa truyện dài ÁI ÂN THÂM NGÂN CHO DÀI TIẾC THƯƠNG của Bình Nguyên Lộc và Dương Trử La, những năm 60 ở Sài Gòn